

Drahý Pane, aj ja dnes prichádzam pod tvoj kríž a prosím ťa, otvor moje oči, aby som videla svoj život, svoje postoje, svoje srdce, také, aké skutočne je...

Potrebujem aj ja odpustenie hriechov? Zomrel si aj za mňa? Verím v teba skutočne, úprimne? Nie je to len niečo naučené, rokmi utvrdené? Chceš niečo viac, Pane? Dala som ti svoj život? Patrím ti? Som tvojim dieťaťom? Nespolieham sa na seba? Na svoje postavenie, skúsenosti, vedomosti, majetok viac ako na Teba? Hovorím Ti o svojich problémoch, radoostiach, starostiach? Alebo Ťa volám len vtedy, keď už je to zle, keď si už neviem sama rady? Rozhodujem sa v živote sám/sama?

Nežijem si svoj život a Ty si v ňom len akosi súčasťou? Niekedy to akosi nestíham, prepáč, prídem, keď budem mať viac času v živote...veď vieš, koľko toho mám...

Nevidím často chyby všetkých okolo mňa? A tie moje sú potom akési menšie... vidíš to aj Ty tak Pane?

Myslím to ja s Tebou vlastne vážne? Poznám ťa, Pane? Chcem ťa viac spoznávať, učiť sa od Teba?

Vďaka Ti Pane, že Ty to s nami nevzdávaš a myslíš to s nami vážne. AMEN.